

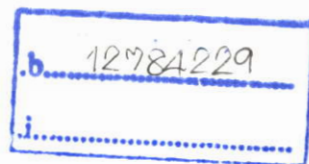
รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ปัจจัยความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

Factors Towards Overseas Experiences Activities

มุจลินท์ ม่วงยาน

ปรเมศร์ อัสวเรืองพิภพ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 142911
วันเดือนปี - 6 ส.ย. 2559

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2558

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ	ปัจจัยความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ
หัวหน้าโครงการวิจัย	นางสาวมูจลินท์ ม่วงยาน วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
ผู้ร่วมโครงการ	นายปรเมศร์ อัสวเรืองพิภพ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
ประจำปีงบประมาณ	2558

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาระดับความสนใจในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ และ เพื่อศึกษาปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร จำนวนตัวอย่างนักศึกษา 804 ตัวอย่าง เป็นนักศึกษที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 462 ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสนใจด้านความสามารถที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ และระดับความสนใจด้านการพัฒนาตนเองที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศอยู่ในระดับมากที่สุดสำหรับระดับความสนใจด้านความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศและ ระดับความสนใจด้านความบุคลิกภาพที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศอยู่ในระดับมาก ส่วนผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ พบตัวแปรอิสระหรือปัจจัยความสนใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา 8 ตัวแปรได้แก่ สนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงสนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคตสนใจไปเพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสนใจไปเพราะสามารถปรับตัวได้ดีรวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ๆสนใจไปเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้สนใจไปเพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความ
ละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้นสนใจไปเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ
เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษาและ สนใจไปเพราะ
สามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title: Factors Overseas Experiences Activities
Researcher: Miss Mujalin Muangyan
Mr. Poramate Asawaruangpipop
Faculty: Administration and Management College, King Mongkut's
Institute of Technology Ladkrabang

Abstract

This study aimed to 1) explore levels of student's interest towards overseas experience activities and to 2) analyze reasons influencing the selection of overseas experience activities of the 804 samples of undergraduate students, Administration and Management College (AMC), King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL). There were 462 respondents that agreed to join the overseas experience activities. Ability gained and self-development were found at "the highest" level of interest. Knowledge gained and personality improvement were found at "high" level of interest. In addition, 8 reasons influencing the selection of overseas experience activities were 1) application of knowledge gained from overseas activities to the real life, 2) application of knowledge to the future career, 3) improvement of working skill and ability, 4) better adjustment when facing new environments, 5) improvement of personality and art of living with others, 6) carefulness at work, 7) ability to evaluate work readiness after graduation, and 8) ability to distinguish the difference between theory and application.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และ III ห่วงอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

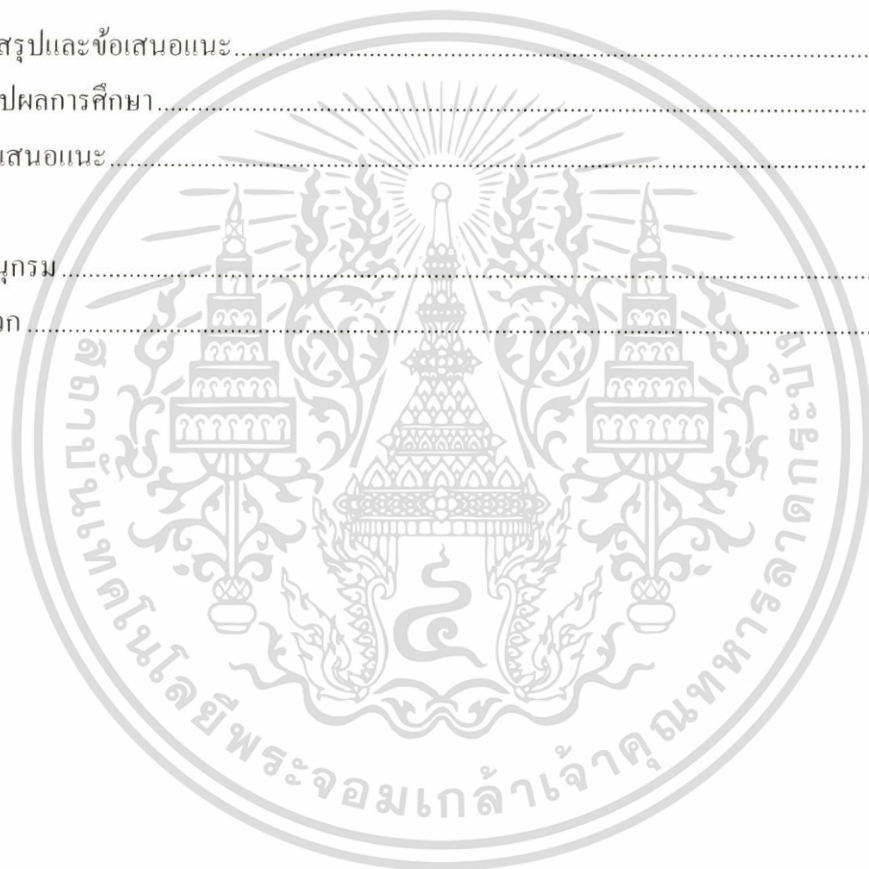
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาไทย.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VII
บทที่ 1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผลของโครงการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตเนื้อหาที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์.....	5
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	6
กิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ.....	6
แนวคิดและทฤษฎีความสนใจ.....	7
การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
กรอบแนวคิดการศึกษา.....	15
สมมติฐานการศึกษา.....	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	17
การเก็บและรวบรวมข้อมูล.....	17
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	17
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	22
ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา.....	22
ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจของนักศึกษานำไปใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ต่างประเทศ.....	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการวิเคราะห์ปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ต่างประเทศของนักศึกษา.....	31
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	42
สรุปผลการศึกษา.....	42
ข้อเสนอแนะ.....	49
บรรณานุกรม.....	51
ภาคผนวก.....	54

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ปีการศึกษา 2557	3
1.2 ข้อมูลการฝึกงานต่างประเทศระดับปริญญาตรี ตามปีการศึกษา	4
4.1 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามเพศ.....	22
4.2 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามสาขาวิชา	23
4.3 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามระดับชั้นปี.....	23
4.4 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน.....	24
4.5 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามความสนใจต่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์ต่างประเทศ	24
4.6 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามประเทศที่สนใจ.....	25
4.7 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกความสนใจระหว่าง 2 กิจกรรม.....	26
4.8 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกความสามารถพิเศษทางด้านภาษา.....	26
4.9 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามอุปสรรคในการเข้าร่วม กิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ	27
4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจด้านความรู้ที่ได้ ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ.....	28
4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจด้านความสามารถที่ได้ ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ.....	29
4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจด้านบุคลิกภาพที่ได้ ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ	30
4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจด้านการพัฒนาตนเองที่ได้ ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ.....	31
4.14 ผลการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of fit)	33
4.15 ผลการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานปัจจัยความสนใจที่มีอิทธิพลต่อ การเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา	35
4.16 ผลการทดสอบแบบจำลองในการจำแนกการเลือกประเภทกิจกรรมเสริม ประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา.....	40
4.17 สมมติฐานการศึกษาและผลการทดสอบสมมติฐาน.....	41

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	15

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผลของโครงการวิจัย

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย รายงานว่า สถานะของตลาดแรงงานไทยในภาพรวม อยู่ในระดับกลาง เมื่อเทียบกับเพื่อนบ้านในอาเซียน โดยแรงงานไทยมีจุดเด่นด้านการทำงานที่ต้องอาศัยความละเอียด และความคิดสร้างสรรค์ แต่เสียเปรียบอินโดนีเซียและกลุ่มประเทศ CLMV ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม ในด้านจำนวนแรงงานและต้นทุนค่าแรง อ่อนด้อยกว่าฟิลิปปินส์ ด้านภาษา และยังไม่ หลังสิงคโปร์และมาเลเซียในด้านคุณภาพและผลิตภาพแรงงาน เมื่อมองตลาดแรงงานทักษะสูง พบว่า สิงคโปร์ และมาเลเซียอยู่ในแถวหน้า ซึ่งเป็นผลจากการยกระดับมาตรฐานการศึกษา ความ ได้เปรียบด้านการใช้ภาษาอังกฤษและจีน ทำให้แรงงานส่วนใหญ่มีทักษะสูงมาก สามารถรองรับ อุตสาหกรรมไฮเทคและเทคโนโลยีชั้นสูงและธุรกิจบริการได้เป็นอย่างดี เมื่อพิจารณาเรื่องกำลัง แรงงานด้วยจะเห็นว่าฟิลิปปินส์มีความได้เปรียบเมื่อเทียบกับมาเลเซียที่เริ่มมีปัญหาขาดแคลน แรงงาน และสิงคโปร์ที่ตลาดแรงงานตั้งตัวรุนแรง ขณะเดียวกัน อินโดนีเซียและไทยมีความ โดดเด่นเรื่องจำนวนแรงงานกึ่งทักษะที่สามารถทำงานได้ทั้งอุตสาหกรรมที่พึ่งพาแรงงานและ อุตสาหกรรมที่พึ่งพาเทคโนโลยี อินโดนีเซียได้เปรียบด้านความพอเพียงของจำนวนแรงงานและ ค่าจ้างแรงงานที่ถูกเมื่อเทียบกับไทยที่ตลาดแรงงานมีสัญญาณตั้งตัวในกลุ่มแรงงานทักษะระดับล่าง และแรงงานกึ่งทักษะกลุ่ม CLMV ได้เปรียบด้านต้นทุนค่าแรงต่ำและมีแรงงานจำนวนมาก แต่ส่วน ใหญ่ยังเป็นแรงงานทักษะระดับล่าง (มติชนสุดสัปดาห์. 28 กรกฎาคม 2557)

ตลาดแรงงานที่กำลังจะเกิดขึ้นในระยะอันใกล้นี้แรงงานจำเป็นต้องมีความรู้และความ เข้าใจปัจจัยของสภาพแวดล้อมที่แตกต่างและหลากหลายมีความสามารถในการใช้ภาษาในการ สื่อสาร เช่น ภาษาอังกฤษ ตลอดจนภาษาเพื่อนบ้าน และที่สำคัญคือมีความเข้าใจใน ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อ เพราะในสังคมนั้น เราอยู่กันด้วยความสามารถอย่างเดียวนั้นไม่ได้ ต้องมีความ เข้าใจเป็นองค์ประกอบด้วย ดังนั้น การเตรียมความพร้อมทั้งหลายเหล่านี้จึงไม่อาจเตรียมกันได้ใน ชั่วโมงสั้น แต่หากต้องมีการบ่มเพาะปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ารัฐให้ ความสำคัญและพยายามเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น อาทิ การ พัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษโดยจัดให้มีนโยบายการพูดภาษาอังกฤษในโรงเรียนอาทิตย์ละวันหรือ โครงการ English Speaking Year 2012 โดยวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวเกิดขึ้นเพื่อเป็นการ

เตรียมความพร้อมและส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างครูและนักเรียน รวมทั้งฝึกให้เกิดความเคยชินในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษซึ่งถือว่าเป็นความพยายามในการพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษให้แก่เยาวชน โดยมุ่งหวังให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เทียบเท่ากับประเทศเพื่อนบ้าน ในหลายประเทศที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้นับว่าเป็นความพยายามที่ดีในการเริ่มต้น (วรรณารถ แสงมณี : 2557)

วิทยาลัยการบริหารและจัดการได้ตระหนักถึงความสำคัญของทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ดังกล่าว จึงได้พัฒนาหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาไปศึกษาดูงานและฝึกงานต่างประเทศในทุกระดับการศึกษา แม้กระทั่งหลักสูตรปริญญาตรี ซึ่งปัจจุบันประกอบด้วย คือ 1) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ประกอบไปด้วย สาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตร จำนวน 192 คน และสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ จำนวน 179 คน และสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ (สำหรับการรถไฟแห่งประเทศไทย)จำนวน 31 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 รวมทั้ง 2 สาขาวิชา จำนวน 402 คน 2) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ซึ่งเป็นหลักสูตรปรับปรุงในปีการศึกษา 2555 และมีการเปิดรับสมัครนักศึกษาในปีการศึกษา 2556 ประกอบไปด้วย แขนงบริหารธุรกิจเกษตร จำนวน 153คน แขนงบริหารเทคโนโลยี จำนวน 143 คน และ แขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 139 คน รวมทั้ง 3 แขนง จำนวน 435 คน และรวมนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร จำนวน 837 คน โดยทุกหลักสูตรของระดับปริญญาตรีกำหนดให้มีรายวิชาเกี่ยวกับการฝึกงานต่างประเทศ เพื่อให้นักศึกษาฝึกงานทางด้านสาขาที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานต่าง ๆ ในต่างประเทศ และในหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับและสร้างเสริมประสบการณ์ วิทยาลัยการบริหารและจัดการมีวิสัยทัศน์เพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้นำทางด้านการบริหารและจัดการด้วยเทคโนโลยีในระดับสากล และส่งเสริมให้นักศึกษา ออกสู่นอกประเทศมากขึ้น ดังตารางที่ 1.1 ข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ปีการศึกษา 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1.1 ข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ปีการศึกษา 2557

สาขา	ระยะเวลา หลักสูตร	ปริญญาตรี										รวมทั้งหมด		
		ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		ตกค้าง		ชาย	หญิง	รวม
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง			
1.บริหารธุรกิจ เกษตร	4	0	0	0	0	22	63	35	72	0	0	57	135	192
2. เทคโนโลยีการ จัดการ	4	0	0	0	0	24	45	40	69	0	1	64	115	179
3. เทคโนโลยีการ จัดการ (สำหรับ การรถไฟแห่ง ประเทศไทย)	4	0	0	0	0	27	3	1	0	0	0	28	3	31
4.บริหาร ธุรกิจ	4	77	143	76	139	0	0	0	0	0	0	76	139	435
รวม		77	143	76	139	73	111	76	141	0	1	225	392	837

(ที่มา: จากงานทะเบียนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2557)

จากการที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการได้เล็งเห็นประโยชน์และความสำคัญของการสร้างเสริมประสบการณ์นอกประเทศ จึงได้จัดทำบันทึกความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ของการความร่วมมือทางวิชาการในหลายๆ ด้าน เช่น การแลกเปลี่ยนนักศึกษาฝึกงาน การวิจัย และการเรียนรู้วัฒนธรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และวัฒนธรรมร่วมกันและที่สำคัญ โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและวิชาการระหว่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้ารับการศึกษาฝึกงานต่างประเทศโดยการรับสมัครนิสิตนักศึกษาที่มีความสนใจที่จะไปฝึกงานต่างประเทศ โดยมีประเทศให้นักศึกษาเลือกเพื่อไปฝึกงาน ดังนี้ ประเทศ ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย และเกาหลีใต้ แต่จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการฝึกงานต่างประเทศมีจำนวนไม่แน่นอน บ้างปีมีจำนวนมากน้อยไม่เท่ากัน ดังข้อมูลตามตารางที่ 1.2 ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1.2 ข้อมูลการฝึกงานต่างประเทศระดับปริญญาตรี ตามปีการศึกษา

ปีการศึกษา	ประเทศ			
	ฟิลิปปินส์	ญี่ปุ่น (Toyama)	ญี่ปุ่น (Mejij)	เกาหลี
พ.ศ.2553	6	-	-	-
พ.ศ.2554	3	2	-	-
พ.ศ.2555	4	2	-	-
พ.ศ.2556	6	4	8	2
รวม	19	8	8	2

ที่มา : งานวิเทศสัมพันธ์วิทยาลัยการบริหารและจัดการ(2557)

จากประเด็นดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่าความสนใจต่อกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ต่างประเทศ และปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารเพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อวิทยาลัยการบริหารและจัดการในการวางแผน และจัดหาสถานที่สำหรับการเสริมสร้างประสบการณ์ต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตร และแขนงในระดับปริญญาตรี

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความสนใจในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ

1.3.2 เพื่อเป็นแนวทางให้งานด้านวิเทศสัมพันธ์ปรับปรุงพัฒนาการจัดการจัดหาสถานที่เพื่อทำความร่วมมือทางวิชาการ เช่น สถานที่ฝึกงานต่างประเทศให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา

1.4 ขอบเขตเนื้อหาที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยการทำการสำรวจนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่สนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ โดยการจำแนกตัวแปรต้น เพศ สาขาวิชา ชั้นปี รายได้ครัวเรือน และทัศนคติ ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยมีตัวแปรตาม คือความสนใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2557 ประมาณ 837 คน

1.5 นิยามศัพท์

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กิจกรรมฝึกงาน หมายถึง การฝึกงาน หมายถึง กระบวนการเพิ่มทักษะและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์แก่การประกอบอาชีพ ช่วยให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานจริง เพื่อให้เกิดทักษะและความสามารถในการทำงานที่ดี สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในสถานประกอบการ และการประกอบอาชีพอิสระ

กิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษา หมายถึง นักศึกษาแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภายใต้อำนาจความร่วมมือทางวิชาการ Memorandum of Understanding (MOU)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และส่งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎี เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยมีประเด็นสาระสำคัญในการศึกษา ดังนี้

- 2.1 กิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีความสนใจ
- 2.3 วรณกรรมหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.4 กรอบแนวคิดการศึกษา
- 2.5 สมมติฐานการศึกษา

2.1 กิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวอย่างมีจุดหมาย ฝึกให้นักศึกษาคิด แก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล ฝึกการเข้าสังคม และฝึกการใช้ภาษา ผ่านการปฏิบัติด้วยตนเอง โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย เช่น การสนทนา อภิปราย การเล่านิทาน การสาธิต ทดลอง การปฏิบัติ การศึกษานอกสถานที่ เนื่องจากกิจกรรมเสริมประสบการณ์จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ที่คิดอย่างมีเหตุผล มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักการช่วยเหลือตนเอง มีพัฒนาการทางภาษาได้เหมาะสมตามวัย ได้ฝึกคิด แก้ไขปัญหา ใช้เหตุผล ฝึกการทำงาน และเข้าสังคมกับเพื่อน เพื่อให้เกิดความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติด้วยตนเอง

กิจกรรมเสริมประสบการณ์มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการคิดของนักศึกษา เพราะลักษณะการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์อยู่บนพื้นฐานตามแนวคิดที่ว่า นักศึกษาทุกคนมีศักยภาพในการสร้างองค์ความรู้ โดยอาศัยสภาพจริงที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมของคน โดยจัดอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติของนักศึกษา ซึ่งเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ได้จากประสบการณ์ตรง

อีกทั้งยังเป็นการฝึกนักศึกษาให้ได้คิดแก้ปัญหา ใช้เหตุผลและฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนด้วยวิธีการต่างๆ

จากการที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการ มีการจะสนับสนุนนักศึกษา อาจารย์ และพนักงานภายใต้นโยบายจากสถาบัน เรื่องการทำความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ ที่จะก้าวไปข้างหน้าและการวิจัยทางวิชาการร่วมกับสถาบันระหว่างประเทศ เพื่อนำไปสู่การแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการ นักศึกษา และอาจารย์ วิทยาลัยเล็งเห็นประโยชน์และความสำคัญของการส่งเสริมประสบการณ์นอกประเทศ จึงได้จัดทำบันทึกความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพและส่งเสริมทักษะความเชี่ยวชาญ อีกทั้งสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (Learning by Doing) และประสบการณ์จากการฝึกงาน (Practical Experience) และการแลกเปลี่ยนนักศึกษา (Student Exchange) ในต่างประเทศ ก่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของสำหรับนักศึกษาในหลายๆด้านที่สูงขึ้น อาทิเช่น เรียนรู้ประสบการณ์จากการทำงาน และการอยู่ร่วมกับชาวต่างชาติ และทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ

2.2 แนวคิดและทฤษฎีความสนใจ

ความสนใจ (Interests) เป็นความรู้สึกที่มีขอบเขต หรือช่วง (Range) จากระดับสูง ของการกระตุ้น (Excitement) และลดต่ำลงมา หรือ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ ถึงของ กับระดับความสนใจ เช่น ผู้เรียนสนใจมากเกี่ยวกับวิชาการละคร แต่ไม่สนใจเกี่ยวกับวิชาภูมิศาสตร์ เป็นต้น (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2539)

ตามลักษณะทางด้านจิตวิทยานั้น “ความสนใจ” อาจจะหมายรวมถึง ผลสะท้อนของพฤติกรรมของนักศึกษาเกี่ยวกับสิ่งดึงดูด หรือสิ่งที่ชอบ ไม่ชอบตามความรู้สึกของนักศึกษา ขณะเดียวกันในความสนใจนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับระดับความเข้มของความสนใจ กล่าวคือ ถ้าสนใจเรื่องใดมาก ก็จะแสวงหาในสิ่งนั้นให้บ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่หากเมื่อไร ขาดความสนใจ ก็จะแสวงหาสิ่งนั้นเท่าที่ควร

ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ผู้จัดกิจกรรมควรที่จะพิจารณาตามความสนใจของนักศึกษา เพื่อให้ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง แนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสนใจส่วนบุคคล หรือกิจกรรมกลุ่มสนใจนั้น มีข้อควรพิจารณา คือ

1. สภาพทางจิตวิทยาของชุมชน อันใดแก่ความสนใจความต้องการของคนในชุมชน
2. สภาพเศรษฐกิจ สังคม ประสบการณ์ของคนในชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และทำซ้ำอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การเข้าใจความสนใจของกิจกรรม
4. มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์ กับคนในชุมชนทุกระดับ กล่าวคือ ส่งเสริมความสัมพันธ์ในการดำรงชีวิต ระหว่างคนรวยคนชนชั้นกลางและคนจน หรือในเมืองและชนบท
5. ควรเป็นกิจกรรมในลักษณะดังนี้
  - 5.1 เป็นกิจกรรมที่ใช้หลักการของการศึกษานอกระบบ
  - 5.2 เป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การพัฒนาตนเองและประเทศต่อไปได้
  - 5.3 เป็นกิจกรรมที่คุ้มค่า ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น
  - 5.4 เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความสนใจของสมาชิกกลุ่ม
  - 5.5 เป็นกิจกรรมที่บังเกิดผลโดยตรงต่อผู้ร่วมกิจกรรม
  - 5.6 เป็นกิจกรรมที่พัฒนาความสนใจทางด้านวัฒนธรรมของประชาชนทุกคน เพื่อช่วยเพิ่มพูนความสามารถของชุมชนต้องการยอมรับ นับถือและสืบสานวัฒนธรรมของตนเอง
  - 5.7 เป็นกิจกรรมที่เพิ่มพูนความสามารถของบุคคล
  - 5.8 เป็นกิจกรรมในการสร้างสรรค์สังคม
  - 5.9 เป็นกิจกรรมที่ใช้เวลาว่างในทางสร้างสรรค์

(ที่มา: <https://research.dusit.ac.th/menu/abstra/abstract/full/social/visakha/ch2.pdf>, 2558)

2.3 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

วิลาวัลย์ กองสะดี (2552) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ 52 ปีการศึกษา 2552 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในมุมมองของนักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้คือนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจทุกสาขาวิชาทุกหลักสูตรระดับ 52 ปีการศึกษา 52 จำนวน 233 ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุดประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยเพศ สาขาวิชาหลักสูตรข้อคำถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) จำนวน 3 ข้อ ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ 52 ปีการศึกษาได้แก่การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) การหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งใช้ค่า t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นเพศหญิงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 66.5 เป็นนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.0 และเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และ 8 ข้ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาที่เรียนหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องกลุ่มปกติมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.8 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมากและนักศึกษาที่มีเพศต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกด้านแตกต่างกันส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาและหลักสูตรต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ธีรภรณ์ พลายเล็ก (2554) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่งคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 161 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.830 และแบบสัมภาษณ์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test และการวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงส่วนน้อยที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมีเพียงร้อยละ 8.07 2) ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียนคือ กลวิธีการเรียน และ ลักษณะนิสัยในเรื่องการใช้ภาษา และ ปัจจัยด้านข้อมูลพื้นฐานคือ ระดับผลการเรียน มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ลดพร ทองสง (2556) ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียน และสภาพแวดล้อมทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพยาบาลเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียน และสภาพแวดล้อมทางการเรียน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพยาบาลเด็ก ของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ชั้นปีที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 257 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน วิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพยาบาลเด็ก 1 ของนักศึกษาพยาบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และ 9 อังอ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($x = 4.71$, $SD = 1.07$) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็ก 2 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($x = 4.43$, $SD = 1.13$) ส่วนในภาพรวมของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 3) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็กมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($x = 4.58$, $SD = 1.11$) 2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็ก 1 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม ($r = 0.642$, $p < 0.01$) และพฤติกรรมการณ์เรียนในชั้นเรียน ($r = 0.216$, $p < 0.01$) 3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็ก 2 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม ($r = 0.655$, $p < 0.01$) พฤติกรรมการณ์เรียนในชั้นเรียน ($r = 0.395$, $p < 0.01$) สภาพแวดล้อมทางการเรียนด้านเพื่อน ($r = 0.302$, $p < 0.01$) พฤติกรรมการณ์เรียนนอกชั้นเรียน ($r = 0.293$, $p < 0.01$) สิ่งแวดล้อมทางกายภาพด้านหอพัก ($r = 0.248$, $p < 0.01$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านการเรียน ($r = 0.236$, $p < 0.01$) สิ่งแวดล้อมทางกายภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการนักศึกษา ($r = 0.196$, $p < 0.05$) ตามลำดับ 4. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็กในภาพรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3) ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม ($r = 0.662$, $p < 0.01$) และพฤติกรรมการณ์เรียนในชั้นเรียน ($r = 0.307$, $p < 0.01$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านการเรียน ($r = 0.19$, $p < 0.01$) สิ่งแวดล้อมทางกายภาพด้านหอพัก ($r = 0.169$, $p < 0.01$) สภาพแวดล้อมทางการเรียนด้านเพื่อน ($r = 0.135$, $p < 0.05$) พฤติกรรมการณ์เรียนนอกชั้นเรียน ($r = 0.130$, $p < 0.05$) ตามลำดับ 5. วิเคราะห์การถดถอยพบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมเป็นปัจจัยที่ดีที่สุดในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็ก 1 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ได้ร้อยละ 39.9 ($R^2 = 0.399$, $p < 0.01$) เกรดเฉลี่ยสะสมและพฤติกรรมการณ์เรียนในชั้นเรียนเป็นปัจจัยคัดสรรที่ดีที่สุดตามลำดับในการร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็ก 2 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้ร้อยละ 45.9 ($R^2 = 0.459$, $p < 0.01$) และเกรดเฉลี่ยสะสมเป็นปัจจัยที่ดีที่สุดในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็กในภาพรวมของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ได้ร้อยละ 43.8 ($R^2 = 0.438$, $p < .001$)

รวิวรรณพวงสอน(2556) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาความรู้ความสามารถในวิชาชีพในการฝึกงานของนักศึกษาตามแนวความคิดของสถานประกอบการของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาความรู้ความสามารถในวิชาชีพในการฝึกงานของนักศึกษาตามแนวความคิดของสถานประกอบการของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และ 10 อังอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจัยประชากรคือผู้ทำหน้าที่ควบคุมการฝึกงานของนักศึกษามีจำนวน 66 คนกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 43 คน สุ่มตัวอย่างแบบโควตาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาฝึกงานแผนกบริการส่วนหน้ามีปัญหาความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพโดยรวมมีระดับปัญหาน้อยมี 3 ด้านดังต่อไปนี้ความรู้ความสามารถพื้นฐานความรู้ความสามารถหลักและความรู้ความสามารถเสริม 2) นักศึกษาฝึกงานแผนกอาหารและเครื่องดื่มมีปัญหาความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพ โดยรวมมีระดับปัญหาน้อยมี 3 ด้านดังต่อไปนี้ความรู้ความสามารถพื้นฐานความรู้ความสามารถหลักและความรู้ความสามารถเสริมและ 3) ปัญหาความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพของนักศึกษาฝึกงานแผนกแม่บ้านโดยรวมมีปัญหาระดับปานกลางใน 3 ด้านคือ ด้านความรู้ความสามารถพื้นฐานด้านความรู้ความสามารถหลัก และด้านความรู้ความสามารถเสริม

สุดใจ เหล่าสุนทร (2505) ได้กล่าวถึงสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพของเรียนได้ตามลำดับดังนี้คือ เลือกเพราะความมั่นคงอันเกิดจากความสำเร็จในอาชีพนั้น เลือกเพราะเกียรติยศชื่อเสียง เลือกเพราะความนับถือที่ได้รับจากประชาชน เลือกเพราะเครื่องแบบและเครื่องแต่งกาย เลือกเพราะต้องการสืบอาชีพจากบิดาหรือบรรพบุรุษ

เบญจา วีรภัทรพิมล (2517) ได้ศึกษาถึงความมุ่งปรารถนาที่จะประกอบอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความมุ่งปรารถนาในการประกอบอาชีพ ได้แก่การศึกษาและอาชีพของบิดา

สุดารัตน์ พันธนิกุล (2540) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีส่วนกำหนดการเลือกศึกษาต่อในคณะต่าง ๆ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐของนักเรียนเห็นว่ามีส่วนกำหนดในการเลือกคณะ/สาขาวิชานั้นมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เลือกตามคะแนนสอบมีส่วนกำหนด เลือกตามสาขาวิชาที่ตนเรียนมาในระดับเตรียมอุดมศึกษา เลือกเพราะเห็นว่าความถนัดมีส่วนกำหนด เลือกเพราะว่าสามารถหางานได้ง่าย เลือกเพราะภูมิลำเนาอยู่ใกล้สถานศึกษาที่เลือกและเลือกเพราะคิดว่าสถาบันการศึกษานั้นมีชื่อเสียงดี

ภาคภูมิ เจริญสุพรรณ (2541) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในสาขาอาชีพพบว่า ปัจจัยที่มีส่วนกำหนดในการเลือกแผนก/สาขาวิชา คือเลือกเพราะแผนก/สาขาวิชานั้นมีผลต่อความก้าวหน้าในการทำงานในอนาคต เลือกเพราะสามารถหางานง่าย เลือกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และนำข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะเห็นว่าตนเองสามารถสอบเข้าเรียนได้ และเลือกเพราะสถาบันที่ศึกษานั้นมีความสะอาด ซึ่งปัจจัยเหล่านี้กลุ่มนักเรียนที่เข้าไปศึกษาเห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 50 ว่ามีส่วนกำหนดในการเลือกแผนก/สาขาวิชา

ชรินทร์ มั่งคั่ง (2543) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาชีพครูของนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าเหตุผลที่นักศึกษาเลือกสอบเข้าคณะศึกษาศาสตร์เนื่องจากป้องกันการพลาดโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยนักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู และการวางแผนเมื่อจบปริญญาตรี นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพครู ส่วนความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาขาวิชาสังคมศึกษา นักศึกษา 6 ด้านได้แก่ ด้านจุดประสงค์และเนื้อหา ด้านเทคนิคและวิธีสอน ด้านการใช้สื่อการสอน ด้านการวัดผลการศึกษา ด้านบุคลิกภาพและความรับผิดชอบ และด้านสัมพันธระหว่างอาจารย์และนักศึกษาพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน

กนกลักษณ์ โภธิ ไทรย์ (2540) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มาจากการสอบเทียบ พบว่านักเรียนที่ผ่านการสอบเทียบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นับว่าเป็นเด็กที่มีความสามารถสูงอยู่ก่อนแล้ว เมื่อเข้าเรียนมหาวิทยาลัยจึงไม่มีปัญหาใด ๆ ทั้งทางด้านการเรียน การปรับตัวเข้ากับสังคม แม้ว่าในช่วงแรก ๆ อาจต้องใช้ความพยายามในการเรียนอย่างมาก

วรพงษ์ ค้วงน้อย (2543) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่เลือกเข้าศึกษาต่อในคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากการสำรวจพบว่านักเรียนที่เลือกเข้าศึกษาต่อในคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพราะคิดว่ามีโอกาสสอบติดง่าย และคิดว่าเมื่อจบสามารถประกอบอาชีพที่มีรายได้ดี ส่วนนักเรียนที่ไม่เลือกเพราะคิดว่า เมื่อจบการศึกษาและหางานลำบาก อาชีพเกษตรมีรายได้ต่ำ ทราบว่าคณะเกษตรมีการรับน้องด้วยระบบ SOTUS ที่รุนแรง และไม่มีความสนใจในอาชีพการเกษตร

Andrew Worthington, Helen Higgs (2004) เข้าใจถึงบทบาทของนักศึกษา บุคลิกลักษณะ และหลักการจัดเวลาเพื่อใช้ทางสังคม การเรียนใช้หลักวิธีการคุณสมบัติของตัวแปร XY เน้นหลักการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ ในตัวอย่างนักศึกษาปีหนึ่งซึ่งเลือกเรียนสาขาบริหารธุรกิจก็มีความจำเป็นต้องเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ด้วยเช่นกัน ปัจจัยในส่วนที่สองที่นักศึกษาเรียนวิชาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และ 12 อังอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เศรษฐศาสตร์ มีอยู่ในการเรียนวิชาเอกบัญชี เรียนวิชาเอกบริหารธุรกิจ เข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างมืออาชีพ ความเป็นอิสระไม่ขึ้นอยู่กับวิชาใด ๆ เข้าใจโครงสร้างอย่างแม่นยำ รวมถึงบุคลิกภาพของนักเรียนและระดับของความสนใจในอาชีพที่ทำเป็นสิ่งที่มียุทธพลหลักในการเลือกที่สำคัญในวิชาเศรษฐศาสตร์

Kieran James (2007) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับงานทดลองด้านวิทยาศาสตร์ระดับนานาชาติ ในโรงเรียนที่ประเทศเยอรมัน เกิร์นซีย์ ประเทศอังกฤษ รวมถึงการดำเนินการของนักศึกษาในประเทศฟินแลนด์ และโปรตุเกส ที่เลือกเรียนหลักสูตรนานาชาติ หลักสูตร IBDP หรือ IB Diploma Programme เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่ยอมรับโดยสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลก ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทดลองทางด้านวิทยาศาสตร์มีทั้งหมด 4 หลักสูตรด้วยกันที่มีความน่าสนใจ เพลิดเพลิน ในสาขาที่มหาวิทยาลัยเลือกสาขาวิชาที่สามารถไปใช้ในสาขาอาชีพนั้น ๆ ได้ และมีความแตกต่างกัน เช่น เพศ เชื้อชาติ ของแต่ละประเทศ และเรียนในระดับนานาชาติที่ระบุไว้ในแต่ละทางเลือกของแต่ละกลุ่มสาขาวิชาที่เพิ่มเติมเช่น เคมี การออกแบบ

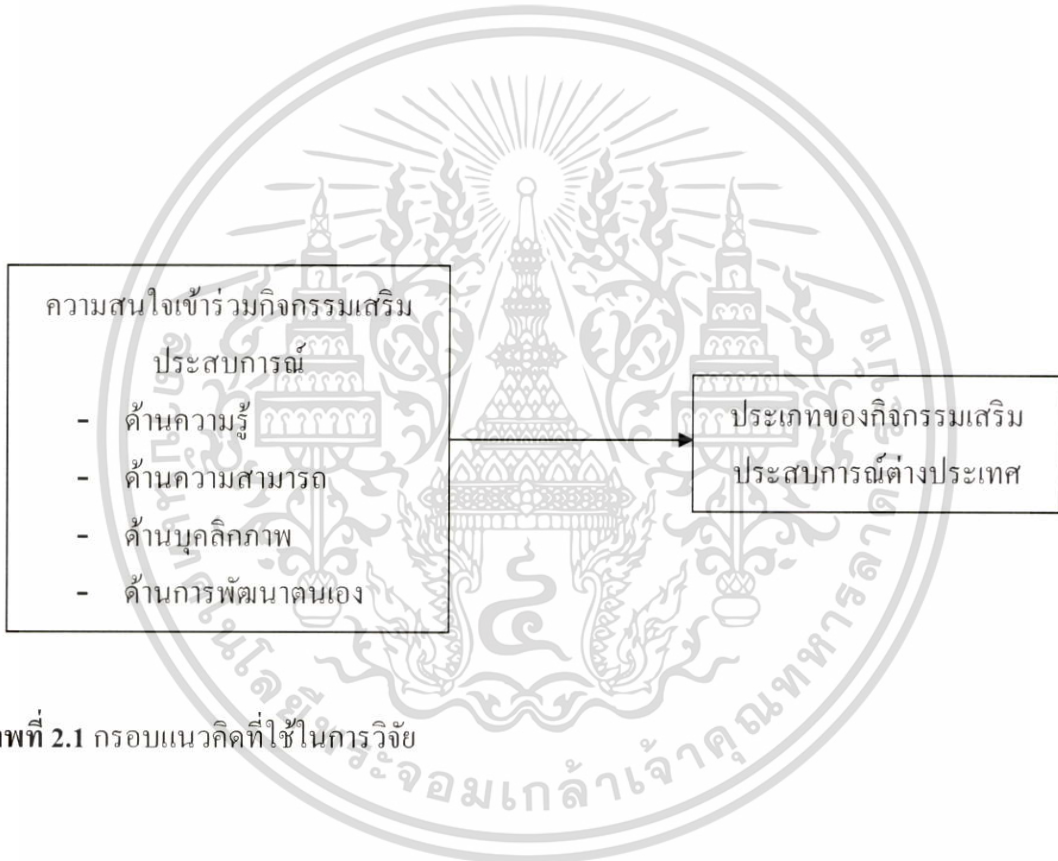
Satoshi Sugahara, Gregory Boland and Andrecilloni (2006) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลกับนักศึกษาในสาขาวิชาเอกบัญชี ในออสเตรเลีย จากการสำรวจปัจจัยที่มีอิทธิพลและผลกระทบทั่วไปต่อธุรกิจที่นักศึกษาเลือกการเรียนการสอนที่สำคัญระดับอุดมศึกษาแล้วเรียนต่อไปในระดับปริญญาตรีในประเทศออสเตรเลีย ในปัจจุบันการวิจัยตรวจสอบถึงความแตกต่างกันในเรื่องอิทธิพลและปัจจัยของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกบัญชีที่มหาวิทยาลัยในออสเตรเลีย อันดับแรก คือรวบรวมข้อมูลที่สำรวจนักศึกษากับบัณฑิตศึกษาที่อยู่ในเมืองใหญ่ 2 เมือง ในออสเตรเลีย เดือนพฤศจิกายน ปี 2005 นักเรียนต่างชาติ จำนวน 68 คนที่เข้าร่วม รวมเป็น 46 ประเทศในการเรียนวิชาเอกบัญชี ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาชาวจีนส่วนใหญ่จะเรียนวิชาบัญชีน้อยมาก แต่จะเลือกเรียนสาขาวิชาบัญชีเมื่อศึกษาในประเทศออสเตรเลีย นักศึกษาในประเทศอาเซียนอื่น ๆ ระบุว่าสาขาวิชาเอกบัญชีเป็นอาชีพเฉพาะทาง และมีขั้นตอนไม่เยอะ แต่เป็นสาขาวิชาที่เลือกเรียนน้อยมาก จึงมีแนวทางโน้มน้าวให้นักเรียนที่จะศึกษาต่อ หันมาให้ความสนใจในสาขาวิชาเอกบัญชี เมื่อเทียบกับประเทศออสเตรเลีย นักเรียนที่จบด้านบัญชีจะได้รับการยกย่องว่าเป็นอาชีพเฉพาะทางที่สำคัญ นี่คือนี่ที่สร้างความเข้าใจให้แต่ละบุคคลที่เลือกเรียนสาขาวิชาเอกบัญชีทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ 13 อังอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Flora Keshishian, PhD (2009) ได้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกภาควิชาหลัก เป็นภาควิชาเภสัชศาสตร์ และความสัมพันธ์ของปัจจัยเหล่านั้นต่อการขาดแคลนทางสังคม วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อค้นหาและพิสูจน์ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกภาควิชาหลักเป็นภาควิชาเภสัชศาสตร์ รวมทั้งประเมินความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเหล่านั้นต่อการขาดแคลนทางสังคม วิธีกาเนินการวิจัย ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนในโปรแกรม เภสัชศาสตร์ทางการแพทย์ ทำแบบประเมินงานวิจัยโดยให้นักศึกษาเลือกเรียงความสำคัญของปัจจัย 6 ข้อ ที่มีส่วนผลักดันให้นักศึกษาเหล่านั้นตัดสินใจเลือกเรียนในภาควิชาเภสัชศาสตร์ รวมทั้งให้นักศึกษาตอบคำถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การขาดแคลนทางสังคม นอกจากนี้ การวิเคราะห์แบบตัวแปรคู่ และ แบบหลายตัวแปร เป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ตอบคำถามและประเมินผลในงานวิจัยนี้ ผลการวิจัย นักศึกษาหญิงเลือกปัจจัย ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น เป็นปัจจัยที่มีส่วนผลักดันต่อการเลือกวิชาชีพเป็นเภสัชศาสตร์ มากกว่านักศึกษาชาย นักศึกษาชาวผิวขาวเลือกปัจจัย สร้างโอกาสทางวิชาชีพมากขึ้น และเป็นบัณฑิตสู่วิชาชีพแพทยศาสตร์ เป็นปัจจัยที่มีส่วนผลักดันต่อการเลือกวิชาชีพเป็นเภสัชศาสตร์ มากกว่านักศึกษาชาวเอเชีย นักศึกษาชาวเอเชีย มีระดับการขาดแคลนทางสังคมน้อยกว่านักศึกษาชาติอื่น ๆ นักศึกษาที่มีแรงผลักดันระดับสูงในการเลือกภาควิชาจะมีระดับการขาดแคลนทางสังคมสูงด้วยเช่นกัน ผลสรุปผลจากงานวิจัยนี้ได้นำเสนอข้อมูลเชิงลึก เพื่อใช้เป็นกลยุทธ์และข้อเสนอแนะ ที่มีประสิทธิภาพต่อการศึกษาด้านเภสัชศาสตร์ต่อไป

2.4 กรอบแนวคิดการศึกษา

กรอบแนวคิดใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้พัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีความสนใจ ลักษณะของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยตัวแปรอิสระประกอบด้วย ปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศที่มี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ และด้านการพัฒนาตนเอง สำหรับตัวแปรตาม คือ ประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.5 สมมติฐานการศึกษา

2.5.1 ปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศด้านความรู้มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ

2.5.2 ปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศด้านความสามารถมีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ

2.5.3 ปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศด้านบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ

2.5.4 ปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศด้านการพัฒนาตนเองมีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนและวิธีการวิจัย การเก็บข้อมูล การกำหนดพื้นที่ ประชากรตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนเริ่มต้นด้วยการแปลและรวบรวมเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและแนวทางที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย จากนั้นทำการสร้างแบบสอบถามขึ้นมา โดยผู้วิจัยออกแบบแผนการวิจัยจากประชากร รวมทั้งกำหนดพื้นที่ในการเก็บข้อมูลโดยงานวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาลำเนาจากประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2557 ซึ่งมีขนาดประชากรประมาณ 837 ราย มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งคำถามจะมีทั้งคำถามปิด (Close Ended Question) ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ และคำถามแบบเปิด (Open Ended Question) ที่ให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจตัวอย่างนักศึกษาวิทยาลัยการบริหารและจัดการ เรื่องปัจจัยความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบทราบบจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary) จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่รวบรวมได้

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2557 จำนวน 804 ราย

หลังจากตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วจึงนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปและวิเคราะห์สถิติ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.2.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้บรรยายคุณสมบัติของตัวแปรทุกตัวตามกรอบแนวคิดที่วางไว้ โดยนำเสนอในรูปความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับตัวแปรกลุ่ม (Nominal scale) และประเภทตัวแปรอันดับ (Ordinal scale) ส่วนตัวแปรประเภทช่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Interval scale) และประเภทอัตราส่วน (Ratio scale) ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้สำหรับชี้สภาพของทัศนคติของนักศึกษาที่มีความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

3.2.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานสำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา คือ การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) แบบทวิ (Binary Logistic Regression) เนื่องจากตัวแปรตาม (Y) เป็นตัวแปรเชิงกลุ่มที่มีค่า 2 ค่า (Dichotomous) ได้แก่

Y = 1 กิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษา
= 0 กิจกรรมฝึกงานต่างประเทศ

ส่วนตัวแปรอิสระ (X) ได้แก่ ปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ประกอบด้วย

X₁ = สนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง

X₂ = สนใจไปเพราะได้เรียนรู้วิธีการทำงานเป็นทีม

X₃ = สนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต

X₄ = สนใจไปเพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน

X₅ = สนใจไปเพราะได้ฝึกทักษะเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศมากขึ้น

X₆ = สนใจไปเพราะสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ

X₇ = สนใจไปเพราะได้เสริมสร้างบุคลิกภาพและคุณค่าทางสังคมให้ดีขึ้น

X₈ = สนใจไปเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้

X₉ = สนใจไปเพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น

X_{10} = สนใจไปเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา

X_{11} = สนใจไปเพราะสามารถพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

X_{12} = สนใจไปเพราะสามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาความรู้ความสามารถตนเอง

X_{13} = สนใจไปเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ

เมื่อมีตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัว หรือมีตัวแปรอิสระ p ตัว ($P \geq 2$) Logistic Response Function จะมีลักษณะดังนี้

$$P(\text{เกิดเหตุการณ์}) = \frac{e^{\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_p X_p}}{1 + e^{\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_p X_p}}$$

$$P(\text{ไม่เกิดเหตุการณ์}) = 1 - P(\text{เกิดเหตุการณ์})$$

จากสมการ $P(\text{เกิดเหตุการณ์})$ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระไม่ได้อยู่ในรูปเชิงเส้น จึงปรับให้อยู่ในรูปเชิงเส้นโดยให้

$$\text{Odds} = \frac{P(\text{เกิดเหตุการณ์})}{P(\text{ไม่เกิดเหตุการณ์})}$$

Odds หรือ Odds Ratio แสดงถึงโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์เป็นกี่เท่าของโอกาสที่จะไม่เกิด เช่น ถ้าได้ Odds Ratio เท่ากับ 5 แสดงว่า โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์เป็น 5 เท่าของโอกาสที่จะไม่เกิด ถ้าค่า Odds Ratio มากกว่า 1 แสดงว่า โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์มากกว่าการไม่เกิดเหตุการณ์ และเมื่อ Take Log ในสมการ Odds Ratio จะได้

$$\begin{aligned} \text{Log}(\text{Odds}) &= \text{Log} \frac{P(\text{เกิดเหตุการณ์})}{P(\text{ไม่เกิดเหตุการณ์})} \quad \text{หรือ} \\ \text{Log}(\text{Odds}) &= \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_p X_p \end{aligned}$$

การคัดเลือกตัวแปรปัจจัยความสนใจเข้าแบบจำลองใช้เทคนิค Enter โดยคัดเลือกและประมาณค่าพารามิเตอร์ตัวแปรอิสระเข้าแบบจำลองพร้อมกันทีเดียวทุกตัวแปร

เมื่อทำการวิเคราะห์ได้แบบจำลองแล้วขั้นตอนต่อไปต้องมีการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of Fit) โดยพิจารณาค่า $-2 \text{ Log Likelihood}$ หรือ $-2LL$ เพื่อพิจารณาความคลาดเคลื่อนของแบบจำลองที่ได้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในการพิจารณาหาค่า $-2LL$ มีค่าต่ำแสดงว่าแบบจำลองที่ได้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งค่า $-2LL$ เป็นค่าที่มีการแจกแจงความน่าจะเป็นคล้ายกับการแจกแจงแบบไคสแควร์ (χ^2) ในการทดสอบสมมติฐานความเหมาะสมของแบบจำลองจึงใช้สถิติทดสอบ Model Chi-Square (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 82 ; สิริชัย กาญจนสาส์. 2554 : 57) โดยมีสมมติฐานในการทดสอบ คือ

$$H_0 : \beta_1 = \beta_2 = \dots = \beta_k = 0$$

$$H_1 : \beta_i \neq 0 \text{ อย่างน้อย 1 ค่า}$$

นอกจากนี้ยังได้พิจารณาค่าสถิติทดสอบ Model Chi-Square ซึ่งเป็นค่าที่แสดงผลต่างระหว่าง $-2LL$ (กรณีที่มีแบบจำลองมีเฉพาะค่าคงที่) กับ $-2LL$ (กรณีที่มีแบบจำลองมีตัวแปรอิสระ) โดยมีองศาอิสระ (df) เท่ากับจำนวนตัวแปรอิสระที่มีในแบบจำลอง ดังนี้

$$\text{Model Chi-Square} = [-2LL(\text{มีเฉพาะค่าคงที่})] - [-2LL(\text{มีตัวแปรอิสระ})]$$

สำหรับการทดสอบการมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรอิสระหรือปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศทำได้โดยใช้ค่าสถิติทดสอบ Wald (Wald Statistic) ซึ่งมีการแจกแจงแบบ ไคสแควร์ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 85 ; สิริชัย กาญจนสาส์. 2554 : 58) โดยมีสมมติฐานการทดสอบ ดังนี้

$$H_0 : \beta_i = 0$$

$$H_1 : \beta_i \neq 0, (i = 0, 1, \dots, k)$$

การคำนวณค่าสถิติทดสอบ Wald ที่มีการแจกแจงแบบไคสแควร์ ทำได้ดังนี้

$$\text{Wald Statistic} = \left[\frac{b_i}{SE(b_i)} \right]^2$$

การวัดสัดส่วนหรือค่าร้อยละที่อธิบายถึงอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศที่มีต่อความผันแปรของโอกาสในการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศสามารถพิจารณาได้จากค่า R^2 ของ Cox & Snell และ Nagelkerke ดังนี้

$$\text{Cox \& Snell } R^2 = \left[\frac{L(0)}{L(B)} \right]^{\frac{2}{n}}$$

โดยที่

$L(0)$ = ค่า Likelihood ของแบบจำลองที่มีเฉพาะค่าคงที่

$L(B)$ = ค่า Likelihood ของแบบจำลองที่มีตัวแปรอิสระ

n = จำนวนตัวแปรอิสระ

$$\text{Nagelkerke } R^2 = \frac{\text{Cox \& Snell } R^2}{\text{Cox \& Snell } R^2_{\max}}$$

โดยที่ $\text{Cox \& Snell } R^2_{\max} = 1 - [L(0)]^{\frac{2}{n}}$

สำหรับความแม่นยำในการทำนายของแบบจำลองพิจารณาจากค่าร้อยละของการจำแนกการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศได้ถูกต้องจากแบบจำลองเปรียบเทียบกับจำนวนการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศทั้งหมดที่นำมาวิเคราะห์ ทั้งนี้การประมวลผลข้อมูลทั้งหมดดังที่นำเสนอไว้ในบทนี้ดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการวิเคราะห์เชิงปริมาณและทางสถิติ โดยผลการวิเคราะห์ที่ได้จะนำเสนอให้บทถัดไป

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่องปัจจัยความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 ถึงระดับชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในบทนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา

โดยรายละเอียดของผลการศึกษาทั้ง 3 ส่วนเป็นดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

ผลจากการสำรวจนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 ถึงระดับชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 804 ตัวอย่าง มีลักษณะข้อมูลทั่วไป ดังนี้

4.1.1 เพศ

ผลจากการสำรวจพบว่านักศึกษาเพศชาย 275คน คิดเป็นร้อยละ 34.2ของนักศึกษาทั้งหมด และเป็นนักศึกษาหญิงจำนวน 529คน คิดเป็นร้อยละ 65.8ของนักศึกษาทั้งหมด (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	275	34.2
หญิง	529	65.8
รวม	804	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และ 22 อ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 สาขาวิชา

ผลจากการสำรวจพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตร มีจำนวนนักศึกษา 341 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มีจำนวนนักศึกษา 270 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มีจำนวนนักศึกษา 193 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตร	275	34.2
สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ	529	65.8
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ	193	24.0
รวม	804	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.3 ระดับชั้นปี

ผลจากการสำรวจพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 222 คน คิดร้อยละ 27.6 ระดับชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 ระดับชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 ระดับชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	222	27.6
ชั้นปีที่ 2	214	26.6
ชั้นปีที่ 3	150	18.7
ชั้นปีที่ 4	218	27.1
รวม	804	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.4 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท/เดือน จำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือ รายได้ 50,001-70,000 บาท/เดือน จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 รายได้ 70,001-100,000 บาท/เดือนจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และตั้งแต่ 100,001 บาท/เดือน จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ตามลำดับ(ตารางที่4.4)

ตารางที่ 4.4 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ50,000บาท/เดือน	366	45.5
50,001-70,000บาท/เดือน	170	21.1
70,000-100,000 บาท/เดือน	161	20.0
ตั้งแต่ 100,001 บาท/เดือน	106	13.2
รวม	804	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.5 ความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 804 คนพบว่านักศึกษามีความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ จำนวน 691 คน คิดเป็นร้อยละ 85.9 และไม่สนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1(ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

ความสนใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีความสนใจ	691	85.9
ไม่มีความสนใจ	113	14.1
รวม	804	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.6 ประเทศที่นักศึกษาสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

จากการสำรวจตัวอย่างทั้งหมดที่มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 691 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม ประเทศญี่ปุ่นมากที่สุด จำนวนผู้สนใจ 161 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมาตามลำดับคือ ประเทศอเมริกา จำนวนผู้สนใจ 141 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ประเทศสิงคโปร์ จำนวนผู้สนใจ 120 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 ประเทศอังกฤษ จำนวนผู้สนใจ 116 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 ประเทศเกาหลี จำนวนผู้สนใจ 66 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ประเทศสวีเดน จำนวนผู้สนใจ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ประเทศเดนมาร์ก จำนวนผู้สนใจ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ประเทศฟิลิปปินส์ และ บรูไน จำนวนผู้สนใจประเทศละ 2 คน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ประเทศมาเลเซีย จำนวนผู้สนใจ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ประเทศเวียดนาม และพม่า จำนวนผู้สนใจประเทศละ 2 คน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ประเทศกัมพูชา ลาว และอินโดนีเซีย จำนวนผู้สนใจประเทศละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามประเทศที่สนใจ

ประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเทศญี่ปุ่น	161	20.0
ประเทศอเมริกา	141	17.5
ประเทศสิงคโปร์	120	14.9
ประเทศอังกฤษ	116	14.4
ประเทศเกาหลี	66	8.2
ประเทศสวีเดน	19	2.4
ประเทศเดนมาร์ก	13	1.6
ประเทศบรูไน	7	0.9
ประเทศฟิลิปปินส์	7	0.9
ประเทศมาเลเซีย	5	0.6
ประเทศเวียดนาม ประเทศพม่าประเทศละ	4	0.5
ประเทศกัมพูชา ประเทศอินโดนีเซียประเทศลาวประเทศละ	2	0.2
รวม	691	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.7 ความสนใจในประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ

จากการสำรวจตัวอย่างทั้งหมดที่มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 691 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเลือกความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมฝึกงานต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 422 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 และนักศึกษามีเลือกความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษา จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกความสนใจระหว่าง 2 กิจกรรม

กิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กิจกรรมฝึกงานต่างประเทศ	422	52.5
กิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษา	269	33.5
รวม	691	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.8 ความสามารถพิเศษทางด้านภาษา

จากการสำรวจตัวอย่างนักศึกษาที่มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม 691 คน ถึงความสามารถทางด้านภาษาที่อาจมีมากกว่า 1 ภาษา พบว่า นักศึกษามีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 640 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 79.6 รองลงมา มีความสามารถทางภาษาจีน จำนวน 61 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 7.6 มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น จำนวน 44 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 5.5 มีความสามารถทางภาษาอื่น ๆ จำนวน 34 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 4.2 (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกความสามารถพิเศษทางด้านภาษา

ความสามารถพิเศษทางด้านภาษา	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	640	79.6
ภาษาจีน	61	7.6
ภาษาญี่ปุ่น	44	5.5
ภาษาอื่น ๆ	34	4.2
รวม	779	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.9 อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ

จากการสำรวจตัวอย่างนักศึกษาที่มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม 691 คน ถึงอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศที่อาจมีมากกว่า 1 ประเด็น พบว่า จากการสำรวจตัวอย่างนักศึกษาคิดว่าค่าใช้จ่ายเป็นอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้มากที่สุด จำนวน 471 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมานักศึกษาคิดว่าแผนการศึกษาเป็นอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ จำนวน 125 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 15.5 นักศึกษาคิดว่าผู้ปกครองเป็นอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ จำนวน 113 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 14.1 นักศึกษาคิดว่าอื่น ๆ เป็นอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ จำนวน 45 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 5.6 (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 จำนวนและอัตราร้อยละของตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกตามอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ

อุปสรรคที่ทำให้ท่านไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
ค่าใช้จ่าย	471	58.6
แผนการศึกษา	125	15.5
ผู้ปกครอง	113	14.1
อื่นๆ	45	5.6
รวม	754	100

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริม ประสบการณ์ต่างประเทศ

ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้และถัดไปมีจำนวนนักศึกษาที่ใช้เป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 462 ตัวอย่าง ซึ่งทำการคัดเลือกจากนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามว่ามีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริม ประสบการณ์ต่างประเทศ และไม่มีปัญหาค่าผิดปกติ (Outlier) โดยมีผลการวิเคราะห์ เป็นดังนี้

4.2.1 ระดับความสนใจด้านความรู้

ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจด้านความรู้ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะ ได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผน ประกอบอาชีพในอนาคต และ ได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง อยู่ในระดับมากที่สุด และได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีมมีความสนใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความสนใจเท่ากับ 4.27, 4.21 และ 4.02 ตามลำดับ โดยในภาพรวมระดับความสนใจด้านความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจด้านความรู้ที่ได้ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ สนใจ
สนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต	4.27	0.73	มากที่สุด
สนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง	4.21	0.64	มากที่สุด
สนใจไปเพราะได้เรียนรู้วิธีการทำงานเป็นทีม	4.02	0.68	มาก
รวมด้านความรู้	4.17	0.55	มาก

4.2.2 ระดับความสนใจด้านความสามารถ

ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจด้านความสามารถของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะ ได้ฝึกทักษะเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศมากขึ้น และสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานมีความสนใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความสนใจเท่ากับ 4.45 4.22 และ 4.01 ตามลำดับ โดยในภาพรวมระดับความสนใจด้านความสามารถที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจด้านความสามารถที่ได้ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ สนใจ
สนใจไปเพราะได้ฝึกทักษะเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศมากขึ้น	4.45	0.62	มากที่สุด
สนใจไปเพราะสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ	4.22	0.70	มากที่สุด
สนใจไปเพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน	4.01	0.74	มาก
รวมด้านความสามารถ	4.23	0.53	มากที่สุด

4.2.3 ระดับความสนใจด้านความบุคลิกภาพ

ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจด้านความบุคลิกภาพของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะ ได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ได้เสริมสร้างบุคลิกภาพและคุณค่าทางสังคมให้ดีขึ้น และ มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความสนใจเท่ากับ 4.23 4.19 และ 4.10 ตามลำดับ โดยในภาพรวมระดับความสนใจด้านความบุคลิกภาพที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจด้านบุคลิกภาพที่ได้ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ สนใจ
สนใจไปเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้น และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้	4.23	0.66	มากที่สุด
สนใจไปเพราะได้เสริมสร้างบุคลิกภาพและ คุณค่าทางสังคมให้ดีขึ้น	4.19	0.67	มาก
สนใจไปเพราะมีความกระตือรือร้นในการ ปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบใน การปฏิบัติงานมากขึ้น	4.10	0.75	มาก
รวมด้านบุคลิกภาพ	4.17	0.57	มาก

4.2.4 ระดับความสนใจด้านการพัฒนาตนเอง

ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจด้านการพัฒนาตนเองของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะ สามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาความรู้ความสามารถตนเอง และสามารถพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ และสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความสนใจเท่ากับ 4.31 4.26 4.18 และ 4.15 ตามลำดับ โดยในภาพรวมระดับความสนใจด้านการพัฒนาตนเองที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจด้านการพัฒนาตนเองที่ได้ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ สนใจ
สนใจไปเพราะสามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาความรู้ความสามารถตนเอง	4.31	0.68	มากที่สุด
สนใจไปเพราะสามารถพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	4.26	0.66	มากที่สุด
สนใจไปเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ	4.18	0.70	มาก
สนใจไปเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามี ความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา	4.15	0.72	มาก
รวมด้านการพัฒนาตนเอง	4.23	0.54	มากที่สุด

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อทราบถึงปัจจัยทางด้านทัศนคติที่เป็นสาเหตุให้นักศึกษาสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศระหว่างกิจกรรมฝึกงานต่างประเทศและ กิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) ที่ตัวแปรอิสระ (X) คือ ทัศนคติต่างๆ ทางด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ และด้านการพัฒนาตนเอง ที่จะได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ รวมทั้งสิ้น 13 ตัวแปร ส่วนตัวแปรตาม (Y) คือ ประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ได้แก่ กิจกรรมฝึกงานต่างประเทศและกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษา ทั้งนี้ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ได้ทำการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหรือการเกิดปัญหา

Multicollinearity ด้วยค่าสถิติ Pearson Correlation เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการวิเคราะห์และเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่าไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดที่มีความสัมพันธ์กันจนกระทั่งมีค่า Pearson Correlation เกิด 0.75 การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำข้อมูลเข้าด้วยวิธี Enter โดยผลการทดสอบค่าสถิติต่างๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกเป็นดังนี้

4.3.1 ผลการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of fit)

การทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of fit) ในส่วนนี้เป็นการทดสอบว่าแบบจำลองความถดถอยโลจิสติกควรมีตัวแปรอิสระหรือปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศอย่างน้อย 1 ตัวแปรในแบบจำลองหรือแบบจำลองควรมีเฉพาะค่าคงที่เพียงอย่างเดียว โดยพิจารณาความแตกต่างระหว่างค่า $-2 \text{ Log Likelihood}$ หรือ $-2LL$ ที่ได้จากแบบจำลองที่มีเฉพาะค่าคงที่กับแบบจำลองที่มีตัวแปรความสนใจซึ่งในการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติทดสอบ Model Chi-Square โดยมีสมมติฐานในการทดสอบ คือ

$$H_0: \beta_1 = \beta_2 = \dots = \beta_k = 0$$
$$H_1: \beta \neq 0 \text{ อย่างน้อย 1 ค่า}$$

ผลการวิเคราะห์ได้ค่า Model Chi-Square เท่ากับ 133.677 มีค่า p-value เท่ากับ 0.000 แสดงว่าผลการทดสอบปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า แบบจำลองที่ได้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 4.14) เช่นเดียวกับค่าสถิติ Step Chi-Square และ Block Chi-Square ที่ป็นใช้ทดสอบความเหมาะสมระหว่างแบบจำลองที่มีเฉพาะค่าคงที่กับแบบจำลองที่มีตัวแปรอิสระ ผลการทดสอบ พบว่า ค่าสถิติ Step Chi-Square และ Block Chi-Square ที่ได้มีค่าเท่ากับค่าสถิติ Model Chi-Square จึงเป็นการยืนยันถึงความเหมาะสมของแบบจำลองที่ได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of fit)

	Chi-square	df	p-value
Step	132.677	13	0.000**
Block	132.677	13	0.000**
Model	132.677	13	0.000**

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการทดสอบตัวแปรความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศแต่ละตัวซึ่งมีทั้งสิ้น 13 ตัวแปร เพื่อทราบตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีสมมติฐานการทดสอบ คือ

$$H_0: \beta = 0$$

$$H_1: \beta \neq 0, (i = 0, 1, \dots, 12)$$

การทดสอบสมมติฐานใช้ค่าสถิติ Wald (Wald Statistic) โดยผลการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานของตัวแปรอิสระทั้งหมดพบตัวแปรอิสระหรือปัจจัยความสนใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา 8 ตัวแปร ได้แก่

- สนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง (X_1)
- สนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต (X_3)
- สนใจไปเพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (X_4)
- สนใจไปเพราะสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ (X_6)
- สนใจไปเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ (X_8)

- สนใจไปเพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น (X_9)
- สนใจไปเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา (X_{10})
- สนใจไปเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ (X_{13})

โดยแต่ละตัวแปรนี้มีผลการวิเคราะห์และค่าสถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐานเป็นดังตารางที่ 4.15

4.3.2.1 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยความสนใจด้านความรู้

ความสนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง (X_1) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 7.709 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.005 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง (X_1) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ 0.628 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 1.873 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง (X_1) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้มีโอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพิ่มขึ้น 1.873 เท่า (ตารางที่ 4.15)

ความสนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต (X_2) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 21.264 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต (X_2) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ -0.989 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 0.372 ซึ่งน้อยกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ใน

การวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต (X_3) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้โอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาลดลง 0.372 เท่า(ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานปัจจัยความสนใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ (B)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E.)	ค่าสถิติ Wald (Wald)	df	ระดับนัยสำคัญ (p-value)	Exp (B)
Constant	-5.542	1.154	23.073	1	0.000**	0.004
ด้านความรู้						
X_1	0.628	0.226	7.709	1	0.005**	1.873
X_2	-0.045	0.201	0.051	1	0.822	0.956
X_3	-0.989	0.214	21.264	1	0.000**	0.372
ด้านความสามารถ						
X_4	0.863	0.184	21.991	1	0.000**	2.371
X_5	0.346	0.210	2.724	1	0.099	1.414
X_6	0.795	0.201	15.608	1	0.000**	2.215
ด้านบุคลิกภาพ						
X_7	0.184	0.245	0.563	1	0.453	1.201
X_8	0.685	0.247	7.679	1	0.006**	1.983
X_9	-1.460	0.227	41.497	1	0.000**	0.232
ด้านการพัฒนาตนเอง						
X_{10}	-0.547	0.202	7.355	1	0.007**	0.579
X_{11}	-0.219	0.233	1.566	1	0.211	0.747
X_{12}	0.178	0.223	0.637	1	0.425	1.194
X_{13}	0.959	0.222	18.611	1	0.000**	2.609
Hosmer and Lemeshow Test		-2 Log Likelihood (- 2LL) = 507.791				
- Chi-square = 11.657		Cox & Snell R^2 = 0.259				
- df = 8		Nagelker R^2 = 0.333				
- p-value = 0.167						

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และ 35 อ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2.2 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยความสนใจด้านความสามารถ

ความสนใจไปเพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (X_4) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 21.991 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (X_4) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ 0.863 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 2.371 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (X_4) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้มีโอกาสที่นักศึกษานี้จะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพิ่มขึ้น 2.371 เท่า (ตารางที่ 4.15)

ความสนใจไปเพราะสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ (X_6) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 15.608 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ (X_6) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ 0.795 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 2.215 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ (X_6) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้มีโอกาสที่นักศึกษานี้จะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพิ่มขึ้น 2.215 เท่า (ตารางที่ 4.15)

4.3.2.3 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยความสนใจด้านบุคลิกภาพ

ความสนใจไปเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ (X_8) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 7.679 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.006 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ (X_8) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และ 36

0.685 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 1.983 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ (X_9) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้มีโอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพิ่มขึ้น 1.983 เท่า(ตารางที่ 4.15)

ความสนใจไปเพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น (X_9) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 41.497 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น (X_9) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ -1.460 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 0.232 ซึ่งน้อยกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น (X_9) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้โอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาลดลง 0.232 เท่า(ตารางที่ 4.15)

4.3.2.4 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านความสนใจด้านการพัฒนาตนเอง

ความสนใจไปเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา (X_{10}) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 7.355 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.007 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา (X_{10}) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ -0.547 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 0.579 ซึ่งน้อยกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา (X_{10}) ขึ้น

ในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้โอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาลดลง 0.579 เท่า (ตารางที่ 4.15)

ความสนใจไปเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ (X_{13}) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 18.611 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ (X_{13}) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ 0.959 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 2.609 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ (X_{13}) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้มีโอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพิ่มขึ้น 2.609 เท่า (ตารางที่ 4.15)

ผลการวิเคราะห์ที่ได้สามารถแสดงในรูปแบบจำลองโลจิส (Logit Model) เป็น

ดังนี้

$$Y = -5.542 + 0.628X_1^{**} - 0.045X_2 - 0.989X_3^{**} + 0.863X_4^{**} + 0.346X_5 + 0.795X_6^{**} + 0.184X_7 + 0.685X_8^{**} - 1.460X_9^{**} - 0.547X_{10}^{**} - 0.291X_{11} + 0.178X_{12} + 0.959X_{13}^{**}$$

(4.1)

แบบจำลองที่ (4.1) สามารถเขียนในรูปของฟังก์ชัน โลจิสติก (Logistic Function)

ได้ดังนี้

P(Y) =

$$\frac{e^{-5.542 + 0.628X_1 - 0.045X_2 - 0.989X_3 + 0.863X_4 + 0.346X_5 + 0.795X_6 + 0.184X_7 + 0.685X_8 - 1.460X_9 - 0.547X_{10} - 0.291X_{11} + 0.178X_{12} + 0.959X_{13}}}{1 + e^{-5.542 + 0.628X_1 - 0.045X_2 - 0.989X_3 + 0.863X_4 + 0.346X_5 + 0.795X_6 + 0.184X_7 + 0.685X_8 - 1.460X_9 - 0.547X_{10} - 0.291X_{11} + 0.178X_{12} + 0.959X_{13}}}$$

(4.2)

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

แบบจำลอง (4.2) ที่ได้มีค่า Hosmer and Lemeshow Goodness-of-Fit Test เท่ากับ 11.657 มีค่า p-value เท่ากับ 0.167 สรุปได้ว่าแบบจำลองนี้มีความเหมาะสม โดยค่า Cox & Snell R² และ Nagelker R² ที่แตกต่างกันทางการคำนวณแต่อธิบายผลในลักษณะเดียวกันมีค่าเท่ากับ 0.250 และ 0.333 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.15) หมายความว่า แบบจำลองหรือสมการความถดถอยโลจิสติกที่ได้นี้สามารถอธิบายความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่นักศึกษาจะเลือกประเภทของกิจกรรมการเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศได้ร้อยละ 25.0 และ 33.3 ตามลำดับ

4.3.3 ผลการทดสอบความสามารถในการจำแนกของการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

การทดสอบในส่วนนี้คือการนำแบบจำลองที่ได้ไปทดสอบจำแนกการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศที่นักศึกษามีความสนใจเพื่อประเมินความสามารถในการจำแนกของแบบจำลองจากปัจจัยความสนใจ เพื่อพิจารณาถึงความสามารถของแบบจำลองในการประเมินและวางแผนการดำเนินกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศแก่นักศึกษาที่เหมาะสมจากความสนใจในด้านความรู้ ความสามารถ บุคลิกภาพ และการพัฒนาตนเองของนักศึกษา

ผลการทดสอบการจำแนก พบว่า แบบจำลองสามารถจำแนกได้ถูกต้องจำนวน 328 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 71.00 โดยสามารถจำแนกนักศึกษาที่เลือกกิจกรรมฝึกงานต่างประเทศได้ถูกต้อง 170 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 73.6 และสามารถจำแนกนักศึกษาที่เลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาได้ถูกต้อง 158 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 68.4 (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบแบบจำลองในการจำแนกการเลือกประเภทกิจกรรมเสริม
 ประสพการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา

ประเภทของกิจกรรมเสริม	ผลการจำแนก	
	กิจกรรมฝึกงานต่างประเทศ	กิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษา
กิจกรรมฝึกงานต่างประเทศ	170 (ร้อยละ 73.6)	61 (ร้อยละ 26.4)
กิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษา	73 (ร้อยละ 31.6)	158 (ร้อยละ 68.4)

หมายเหตุ: ความแม่นยำในการจำแนกได้ถูกต้องเท่ากับร้อยละ 71.0

4.3.4 ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา

ผลจากการทดสอบสมมติฐานดังแสดงในตารางที่ 4.17 สามารถสรุปได้ว่าการศึกษารั้งนี้ มีผลการศึกษาที่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ทั้ง 4 สมมติฐานตั้งนั้นจึงสามารถสรุปผลได้ว่า ตัวแปรปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสพการณ์ในต่างประเทศด้านความรู้ ความสามารถ บุคลิกภาพ และด้านการพัฒนาตนเองมีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริม ประสพการณ์ในต่างประเทศ ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะถูกนำไปใช้ในการสรุป และเสนอแนะในบทที่ 5 ต่อไป

ตารางที่ 4.17 สมมติฐานการศึกษาและผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการศึกษา	ผลการทดสอบสมมติฐาน	ความสอดคล้อง
H ₁ : ปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศด้านความรู้มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ	มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรม	สอดคล้องกับสมมติฐานการศึกษา
H ₂ : ปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศด้านความสามารถมีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ	อิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรม	สอดคล้องกับสมมติฐานการศึกษา
H ₃ : ปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศด้านบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ	อิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรม	สอดคล้องกับสมมติฐานการศึกษา
H ₄ : ปัจจัยความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศด้านการพัฒนาตนเองมีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ	อิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรม	สอดคล้องกับสมมติฐานการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และผู้ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

เนื้อหาที่นำเสนอในบทนี้ประกอบด้วย การสรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

เนื่องด้วยการที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ได้เล็งเห็นประโยชน์และความสำคัญของการสร้างเสริมประสบการณ์นอกประเทศ จึงได้จัดทำบันทึกความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ของการทำความร่วมมือทางวิชาการในหลายๆ ด้าน เช่นการแลกเปลี่ยนนักศึกษาฝึกงาน การวิจัย และการเรียนรู้วัฒนธรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และวัฒนธรรมร่วมกันและที่สำคัญ โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและวิชาการระหว่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาเข้ารับการฝึกงานต่างประเทศโดยการรับสมัครนิสิตนักศึกษาที่มีความสนใจที่จะไปฝึกงานต่างประเทศ โดยมีประเทศให้นักศึกษาเลือกเพื่อไปฝึกงาน ดังนี้ ประเทศ ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย และเกาหลีใต้ แต่จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการฝึกงานต่างประเทศมีจำนวนไม่แน่นอน บ้างปีมีจำนวนมากน้อยไม่เท่ากัน จึงเป็นที่มาและความสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่าความสนใจต่อกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ต่างประเทศ และปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารเพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อวิทยาลัยการบริหารและจัดการในการวางแผน และจัดหาสถานที่สำหรับการเสริมสร้างประสบการณ์ต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตร และแขนงในระดับปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเก็บและรวบรวมข้อมูลทำการสำรวจจากประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2557 ซึ่งมีขนาดตัวอย่าง 804 ราย มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งคำถามจะมีทั้งคำถามปิด (Close Ended Question) ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ และคำถามแบบเปิด (Open Ended Question) ที่ให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การวิเคราะห์ปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา ใช้วิธีวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) ที่มีตัวแปรตาม คือ ประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศ และ ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้มีจำนวนนักศึกษาที่ใช้เป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 462 ตัวอย่าง ซึ่งทำการคัดเลือกจากนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามว่ามีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ และไม่มีปัญหาค่าผิดปกติ (Outlier) โดยมีผลการวิเคราะห์ เป็นดังนี้

ระดับความสนใจด้านความรู้

นักศึกษามีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะ ได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต และ ได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง อยู่ในระดับมากที่สุด และ ได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีมมีความสนใจอยู่ในระดับมาก และ ในภาพรวมระดับความสนใจด้านความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศอยู่ในระดับมาก

ระดับความสนใจด้านความสามารถ

นักศึกษามีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะ ได้ฝึกทักษะเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศมากขึ้น และสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานมีความสนใจอยู่ในระดับมาก และในภาพรวมระดับความสนใจด้านความสามารถที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความสนใจด้านความบุคลิกภาพ

นักศึกษามีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะ ได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ได้เสริมสร้างบุคลิกภาพและคุณค่าทางสังคมให้ดีขึ้น และ มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น อยู่ในระดับมาก และในภาพรวมระดับความสนใจด้านความบุคลิกภาพที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศอยู่ในระดับมาก

ระดับความสนใจด้านการพัฒนาตนเอง

นักศึกษามีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะ สามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาความรู้ความสามารถตนเอง และสามารถพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด สามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ และสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไร หลังจากสำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับมาก และในภาพรวมระดับความสนใจด้านการพัฒนาตนเองที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศอยู่ในระดับมากที่สุด

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา

ความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of fit) ที่ได้มีความเหมาะสมทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 โดยผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริม

ประสบการณ์ต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างประเทศ โดยค่าใช้ค่าสถิติ Wald (Wald Statistic) พบตัวแปรอิสระหรือปัจจัยความสนใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศของนักศึกษา 8 ตัวแปรได้แก่ สนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง (X_1) สนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต (X_2) สนใจไปเพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (X_3) สนใจไปเพราะสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ (X_4) สนใจไปเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้น และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ (X_5) สนใจไปเพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น (X_6) สนใจไปเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา (X_{10}) และ สนใจไปเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ (X_{13})

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยความสนใจด้านความรู้

ความสนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง (X_1) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 7.709 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.005 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง (X_1) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ 0.628 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 1.873 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง (X_1) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้มีโอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพิ่มขึ้น 1.873 เท่า

ความสนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต (X_2) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 21.264 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต (X_2) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ -

0.989 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 0.372 ซึ่งน้อยกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต (X_3) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้โอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาลดลง 0.372 เท่า

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยความสนใจด้านความสามารถ

ความสนใจไปเพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (X_4) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 21.991 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (X_4) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ 0.863 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 2.371 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (X_4) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้มีโอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษเพิ่มขึ้น 2.371 เท่า

ความสนใจไปเพราะสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ (X_6) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 15.608 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ (X_6) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ 0.795 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 2.215 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ (X_6) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้มีโอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษเพิ่มขึ้น 2.215 เท่า

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยความสนใจด้านบุคลิกภาพ

ความสนใจไปเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ (X_8) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 7.679 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.006 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ (X_8) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ 0.685 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 1.983 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ (X_8) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้มีโอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพิ่มขึ้น 1.983 เท่า

ความสนใจไปเพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น (X_9) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 41.497 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น (X_9) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ -1.460 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 0.232 ซึ่งน้อยกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น (X_9) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้โอกาสที่นักศึกษาจะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาลดลง 0.232 เท่า

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านความสนใจด้านการพัฒนาตนเอง

ความสนใจไปเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา (X_{10}) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 7.355 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.007 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ 47 อ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา (X_{10}) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ -0.547 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 0.579 ซึ่งน้อยกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถเหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา (X_{10}) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้โอกาสที่นักศึกษานี้จะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาลดลง 0.579 เท่า

ความสนใจไปเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ (X_{13}) มีค่าสถิติ Wald เท่ากับ 18.611 และ ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปฏิเสธสมมติ H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 หมายความว่า ความสนใจไปเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ (X_{13}) มีอิทธิพลต่อการเลือกประเภทของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกเท่ากับ 0.959 และ ค่า Exp (B) เท่ากับ 2.609 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ถ้าระดับความสนใจของนักศึกษาในเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ (X_{13}) ขึ้นในแต่ละ 1 ระดับ จะทำให้มีโอกาสที่นักศึกษานี้จะเลือกกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพิ่มขึ้น 2.609 เท่า

ผลการทดสอบความสามารถในการจำแนกของการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

การทดสอบในส่วนนี้คือการนำแบบจำลองที่ได้ไปทดสอบจำแนกการเลือกประเภทกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศที่นักศึกษามีความสนใจเพื่อประเมินความสามารถในการจำแนกของแบบจำลองจากปัจจัยความสนใจ เพื่อพิจารณาถึงความสามารถของแบบจำลองในการประเมินและวางแผนการดำเนินกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศแก่นักศึกษาที่เหมาะสมจากความสนใจในด้านความรู้ ความสามารถ บุคลิกภาพ และการพัฒนาตนเองของนักศึกษา

ผลการทดสอบการจำแนก พบว่า แบบจำลองสามารถจำแนกได้ถูกต้องจำนวน 328

ตัวอย่างหรือคิดเป็นร้อยละ 71.00 โดยสามารถจำแนกนักศึกษาที่เลือกกิจกรรมฝึกงานต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ถูกต้อง 170 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 73.6 และสามารถจำแนกนักศึกษาที่เลือกกิจกรรม แลกเปลี่ยนนักศึกษาได้ถูกต้อง 158 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 68.4

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ และด้านการพัฒนาตนเอง พบว่า นักศึกษามีความสนใจในระดับที่มากและมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการจัดโครงการเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศได้ให้ประโยชน์แก่นักศึกษาได้ดีแล้ว จึงควรพัฒนาต่อยอดให้กิจกรรมนี้ให้มีความเข้มข้นทั้ง 4 ด้านนี้ต่อไป

5.2.2 ถ้านักศึกษามีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะได้นำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง (X_1) เพราะมีความสามารถและทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (X_4) เพราะสามารถปรับตัวได้ดี รวดเร็ว เมื่อต้องเจอสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ (X_6) เพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ (X_8) และเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ (X_{13}) ผู้ประสานงานโครงการก็ควรเน้นดำเนินกิจกรรมประเภทแลกเปลี่ยนนักศึกษาจะทำให้มีโอกาสมิฉะนั้นนักศึกษาเข้าร่วมโครงการมากขึ้น

5.2.3 ถ้านักศึกษามีความสนใจร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต (X_3) เพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น (X_9) และเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถเหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา (X_{10}) ผู้ประสานงานโครงการควรเน้นจัดกิจกรรมประเภทฝึกงานจะทำให้มีโอกาสมิฉะนั้นนักศึกษาเข้าร่วมโครงการมากขึ้น

5.2.4 ในการศึกษาครั้งต่อไปหากมีการดำเนินการ ผู้วิจัยควรพิจารณาถึงปัจจัยความสนใจในด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากด้านความรู้ ความสามารถ บุคลิกภาพ และการพัฒนาตนเอง เพิ่มเติม เพื่อให้โครงการกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในต่างประเทศสามารถสร้างความสนใจที่ดึงดูดให้นักศึกษามีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการนี้มากยิ่งขึ้น เช่น โอกาสการศึกษาต่อต่างประเทศ เป็นต้น

บรรณานุกรม

กนกลักษณ์ โปธิไทรย์. 2540. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการสอบเทียบของนักศึกษา คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2539). รายงานการประเมินผลรูปแบบและขั้นตอนการจัดกิจกรรม การพบกลุ่มการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544. การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวด้วย SPSS for Windows. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชรินทร์ มั่งคั่ง. 2543. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาชีพครูของนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. แบบฝึกหัดงานวิจัยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธีรารณณ์พลายเล็ก. 2554. “ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร”. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ประชุมวิชาการ มหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 10.

ภาคภูมิ เจริญสุพรรณ. 2541. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในสายอาชีพของนักเรียนสายอาชีพ? การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รวีวรรณพวงสอน. 2556. “ปัญหาความรู้ความสามารถในวิชาชีพในการฝึกงานของนักศึกษา ตามแนวความคิดของสถานประกอบการ : กรณีศึกษานักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาการ โรงแรม คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ประจำภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2552”. วารสารวิชาการและวิจัย มทร. พระนคร ฉบับพิเศษการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 5.

ลดาพร ทองสง. 2556. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพยาบาล เด็กของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์.วารสารเกื้อการุณย์. 20(1) : 55-71.

รพงษ์ คิ้วน้อย. 2543. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักเรียนที่เลือกเข้าศึกษาต่อใน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. แบบฝึกหัดงานวิจัยคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิลาวลัย กองสะดี. 2552. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารหัส 52 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์. สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์

เบญจา วีรภัทรพิมล. 2517. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นปรารถนาในการประกอบอาชีพ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริชัยกาญจนวาสี. 2554. การวิเคราะห์ห้พระดัม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุดารัตน์ พันธุ์นิกุล. 2540. “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนของ นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี” วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 59 Sinclair, J. 1991

สุดใจ เหล่าสุนทร. 2505. วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยม. ธนบุรี: โรงพิมพ์บรรหาร.

Andrew Worthington, Helen Higgs. 2004. "Factors explaining the choice of an economics major: The role of student characteristics, personality and perceptions of the profession". *International Journal of Social Economics*, Vol. 31 Iss: 5 pp. 593 – 613

Flora Keshishian, PhD. 2010. "Factors Influencing Pharmacy Students' Choice of Major and Its Relationship to Anticipatory Socialization" *American Journal of Pharmaceutical Education* 2010; 74 (4) Article 75.

Kieran James. 2007. "Factors influencing students' choice(s) of experimental science subjects within the International Baccalaureate Diploma Programme". *Journal of Research in International Education & 2007 Sage Publications*, St. John's College of Liberal Arts and Sciences, St. John's University Submitted April 17, 2009; accepted September 20, 2009; published May 12, 2010.

Satoshi Sugahara, Gregory Boland and Andre Cilloni. 2006. Factors Influencing Students' Choice of an Accounting Major in Australia. *Accounting Education: an international journal* Vol. 17, Supplement, S37–S54, September 2008

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยจำแนก เพศ อายุ สาขาวิชา ชั้นปี และทัศนคติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ท่านต้องการเลือกและเติมคำในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. แบบสอบถามชุดนี้ใช้สำหรับสอบถามนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี ของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยแบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ต่างประเทศ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

2. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เป็นคำตอบของท่านที่แสดงระดับความสนใจตามความคิดเห็นของท่าน โดยแต่ละข้อคำถามมีตัวเลือก 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

5 หมายความว่า	ความสนใจมากที่สุดต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ
4 หมายความว่า	ความสนใจมากต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ
3 หมายความว่า	ความสนใจปานกลางต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ
2 หมายความว่า	ความสนใจน้อยต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ
1 หมายความว่า	ความสนใจน้อยที่สุดต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

3. ข้อมูลที่ได้จากการถามในครั้งนี้จะเก็บเป็นความลับเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ( ) หน้าข้อความ และเติมคำในช่องว่างที่ตรงกับความจริง

1. เพศ

( ) 1. ผู้ชาย

( ) 2. ผู้หญิง

2. สาขาวิชา

( ) 1. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

( ) 2. สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ

( ) 3. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

( ) 4. อื่น ๆ.....

3. ระดับชั้นปี

( ) 1. ชั้นปีที่ 1

( ) 2. ชั้นปีที่ 2

( ) 3. ชั้นปีที่ 3

( ) 4. ชั้นปีที่ 4

4. อายุ.....ปี

5. รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

( ) 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท/เดือน

( ) 2. 50,001-70,000 บาท/เดือน

( ) 3. 70,001-100,000 บาท/เดือน

( ) 4. 100,001 บาทขึ้นไป/เดือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ( ) หน้าข้อความ และเติมคำในช่องว่างที่ตรงกับความจริง

1. นักศึกษามีความสนใจต่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศหรือไม่

( ) 1. สนใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3)

( ) 2. ไม่สนใจ(ตอบเฉพาะข้อ 2)

2. เหตุผลที่ท่านไม่สนใจ(ระบุ).....

.....

3. ให้นักศึกษาเลือกประเทศที่นักศึกษาคิดว่าจะเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศเพียง 1 ประเทศ ดังต่อไปนี้
☐ 1. ประเทศฟิลิปปินส์	☐ 2. ประเทศกัมพูชา
☐ 3. ประเทศสิงคโปร์	☐ 4. ประเทศเวียดนาม
☐ 5. ประเทศอินโดนีเซีย	☐ 6. ประเทศพม่า
☐ 7. ประเทศลาว	☐ 8. ประเทศมาเลเซีย
☐ 9. ประเทศบรูไน	☐ 10. ประเทศเกาหลีใต้
☐ 11. ประเทศญี่ปุ่น	☐ 12. ประเทศจีน
☐ 13. ประเทศอเมริกา	☐ 14. ประเทศอังกฤษ
☐ 15. ประเทศสวีเดน	☐ 16. ประเทศแคนาดา
4. ให้ท่านเลือกความสนใจระหว่าง 2 กิจกรรมนี้
☐ 1. กิจกรรมฝึกงานต่างประเทศ	☐ 2. กิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษา
5. ให้ท่านเลือกความสนใจระยะเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ.....เดือน
6. ท่านคิดว่าค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศที่ท่านรับได้อยู่ในช่วง.....บาท/ทริป
7. ความสามารถพิเศษในการใช้ภาษาสื่อสาร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ 1. ภาษาอังกฤษ	☐ 2. ภาษาจีน
☐ 3. ภาษาญี่ปุ่น	☐ 4. ภาษาอื่น ๆ (โปรดระบุ).....
8. อนาคตท่านอยากทำอาชีพอะไร ?
- .....
- .....

รายละเอียด	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3.2สนใจไปเพราะได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้					
3.3สนใจไปเพราะมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากขึ้น					
4. ด้านการพัฒนาตนเอง					
4.1 สนใจไปเพราะสามารถประเมินตนเองว่ามีความสามารถ เหมาะสมและความพร้อมที่จะประกอบอาชีพอะไรหลังจากสำเร็จการศึกษา					
4.2 สนใจไปเพราะสามารถพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม					
4.3 สนใจไปเพราะสามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาความรู้ความสามารถตนเอง					
4.4 สนใจไปเพราะสามารถรู้ถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมประสบการณ์ต่างประเทศ

.....

.....

.....

.....

*****

ผู้ศึกษาขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ข้อมูล มา ณ โอกาสนี้ด้วย